

(Kort bemærkning).

Robert Pedersen (S):

Når hr. Arentoft taler om forsvarspolitisk troværdighed, er det vist på sin plads, at stille hr. Arentoft det ganske konkrete spørgsmål, om den besparelsesplan, som hr. Arentofts parti har lavet under overtitlen »60.000 kr. skattefrit«, og hvori der tales om 760 mill. kr. i besparelser på forsvaret, står ved magt. I så fald kan man ikke som ved tidligere lejligheder henviser til, at det drejer sig om en lønreduktion på 14 pct., for så mangler der stadig $\frac{1}{2}$ mia kr. I så tilfælde er både kommunister, VSere og SFere også troværdige i forsvarspolitisk henseende, og det er derfor og alene derfor, fremskridtspartiet er holdt ude.

(Kort bemærkning).

Arentoft (FP):

Man skulle tro, vi var tilbage ved forsvarsdebatten den 13. januar, når hr. Robert Pedersen nu igen trækker det stykke papir op af lommen. Hr. Robert Pedersen skal se, hvad der står i finansloven, og ikke, hvad der står i et forslag.

Arne Christiansen (V):

Jeg synes, der er grund til at gratulere forsvarsministeren med, at han nu efter 9 måneders forhandlinger har barslet med dette forlig. Det blev allerede klart under de første faser af forhandlingerne i 12 mands gruppen, at der var væsentlige punkter, som partierne var enige om, og som vi kunne rydde af bordet. Jeg nævner uændrede styrkemål, uændret tjenestetid, uændret struktur, og at man holdt soldaterlønnen uden for budgettet. Dér, hvor uenigheden først og fremmest har bestået, har været med hensyn til forligets løbetid og budgetrammen.

Jeg vil gerne understrege her ved denne første behandling, at venstre gerne havde set en længere løbetid – helst 8 og i hvert fald 6 år – og vi havde også gerne set, at vi havde imødekommet de ret så beskedne ønsker, som er indeholdt i forsvarschefskitsen med hensyn til forbedringer på grundlag af erfaringer under det nuværende forlig, men vi har strakt os langt, fordi vi mener, at den sikkerhedspolitiske situation og de muligheder, forsvaret under hensyn til denne skal have at arbejde under, ikke tilsiger, at vi skal diskutere forsvaret hvert år i forbindelse med finanslovsforslaget.

Derfor har vi kunnet acceptere de 4 år og også det uændrede grundbudget, men jeg synes, det er værd at fremhæve, ganske som den socialdemokratiske ordfører gjorde det, at der er væsentlige beløb uden for denne ramme, og jeg vil gerne som noget afgørende understrege soldaterlønnen og pengene til hjemmeværnet.

Det er nemlig sådan med et forsvarsforlig, at det er intet værd, hvis ikke det har den nødvendige folkelige opbakning, og i og med at vi skaber et bedre klima for vore værnepligtige og skaber de nødvendige muligheder for uddannelse og udrustning af de stadig flere frivillige, som er den egentlige garant for værneviljen i dette land, sikrer vi også denne folkelige opbakning.

Der er to punkter, som også har været drøftet meget under forligsforhandlingerne, nemlig den såkaldte genforhandlingsklausul og den kontaktgruppe, som naturligt må følge iværksættelse og administration af det kommende forlig, ganske som en 8 mands gruppe har gjort det i de 4 år, vi nu er ved at være ved enden af; det har vist sig at være en fornuftig foranstaltning.

Jeg vil gerne i denne forbindelse sige, da der ikke står noget om det i ministerens forslag og det derfor vil være et problem, som vi kommer til at drøfte i de udvalgsforhandlinger, der begynder allerede, når denne debat er overstået, at venstre har det principielle synspunkt, at en uomgængelig forudsætning for at være med i en sådan gruppe må være, at man stemmer for forliget, og at man stemmer for de ændringsforslag, som ministeren stiller til 3. behandling af finanslovsforslaget. Der kan også være andre faktorer, andre kriterier, der spiller ind; dem kan vi drøfte nærmere i det udvalgsarbejde, der forestår, hvor venstre vil medvirke positivt og effektivt.

Poul Schlüter (KF):

Siden taletiden i dag kun er 5 minutter, skal jeg med hensyn til det konservative folkepartis bedømmelse af den udenrigs- og sikkerhedspolitiske situation henviser til de bemærkninger, jeg gjorde, da vi sidst havde forsvarsdebat i januar måned. Udgangspunktet, når Danmark skal tilrettelægge sin forsvarspolitik, er nu engang de barske realiteter og den militærpolitik, som føres af andre lande. Heroverfor skal vi tilrettelægge vore forhold så klogt og så rigtigt som muligt, og det mener jeg nu sker med udgangspunkt i den aftale om en ny 4-årig for-